

MONITORUL OFICIAL AL ROMÂNIEI

Anul 172 (XVI) — Nr. 489

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Marti, 1 iunie 2004

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
LEGI ȘI DECRETE		DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
178.	— Lege pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 39/1996 privind înființarea și funcționarea Fondului de garantare a depozitelor în sistemul bancar.....	1-8	Decizia nr. 177 din 20 aprilie 2004 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 7, 10, 11 și 97 din Legea nr. 64/1995 privind procedura reorganizării judiciare și a falimentului, republicată, cu modificările și completările ulterioare.....
339.	— Decret privind promulgarea Legii pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 39/1996 privind înființarea și funcționarea Fondului de garantare a depozitelor în sistemul bancar.....	8	9-13
★		ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
358.	— Decret pentru supunerea spre ratificare Parlamentului a Convenției consulare dintre România și Federația Rusă, semnată la Moscova la 4 iulie 2003.....	9	585. — Ordin al ministrului sănătății privind înființarea Compartimentului pentru asistență medicală de urgență în caz de dezastre și crize.....
			13-15

LEGI ȘI DECRETE

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

LEGE

pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 39/1996 privind înființarea și funcționarea Fondului de garantare a depozitelor în sistemul bancar

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Art. I. — Ordonanța Guvernului nr. 39/1996 privind înființarea și funcționarea Fondului de garantare a depozitelor în sistemul bancar, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 141 din 25 februarie 2002, se modifică și se completează după cum urmează:

1. **Alineatul (2) al articolului 1 va avea următorul cuprins:**

„(2) Fondul se constituie ca persoană juridică de drept public. Organizarea și funcționarea acestuia se stabilesc

prin statut propriu aprobat de Consiliul de administrație al Băncii Naționale a României, la propunerea Consiliului de administrație al Fondului, cu avizul consultativ al Asociației Române a Băncilor.“

2. **Articolul 2 va avea următorul cuprins:**

„Art. 2. — (1) Scopul Fondului este:

a) garantarea depozitelor constituite la instituțiile de credit autorizate în condițiile legii și efectuarea plăților sub forma compensațiilor către persoane fizice, persoane

juridice ori entități fără personalitate juridică, potrivit condițiilor și limitelor stabilite în prezenta ordonanță;

b) desfășurarea activității, în cazul desemnării sale ca administrator special ori ca lichidator al instituțiilor de credit; modul de desemnare și activitatea Fondului în astfel de calități sunt cele stabilite de lege.

(2) În înțelesul prezentei ordonanțe, termenii și expresiile de mai jos se definesc după cum urmează:

a) *depozit* — orice sold creditor, inclusiv dobânda datorată, aflate într-un cont bancar de orice tip, inclusiv cont comun, ori din situații tranzitorii provenind din operațiuni bancare și pe care o instituție de credit îl datorează titularului de cont, în conformitate cu condițiile legale și contractuale aplicabile, precum și orice datorie a instituției de credit evidențiată printr-un certificat emis de aceasta, cu excepția obligațiilor cumpărate de organismele de plasament colectiv. În scopul calculării soldului creditor, se aplică regulile și reglementările privind compensarea conform condițiilor legale și contractuale aplicabile unui depozit;

b) *depozit garantat* — depozitul a cărui restituire este garantată până la concurența plafonului de garantare;

c) *depozit negarantat* — depozitul a cărui restituire nu este garantată de Fond — depozit exclus — și care se recuperează din averea instituției de credit declarate în stare de faliment în procesul lichidării, în conformitate cu dispozițiile legale;

d) *depozit indisponibil* — depozitul datorat și plătit, care nu a fost onorat de o instituție de credit până la data deschiderii procedurii falimentului instituției de credit;

e) *data indisponibilizării depozitelor* — data deschiderii procedurii falimentului instituției de credit debitoare;

f) *compensație* — suma depozitului garantat care, în cazul indisponibilității sale, se plătește de către Fond deponentului garantat, până la concurența obligației totale a unei instituții de credit față de deponentul garantat, dar nu mai mult de limita maximă a plafonului de garantare, indiferent de moneda, numărul sau mărimea depozitelor garantate, deschise la o instituție de credit;

g) *deponent garantat* — titularul depozitului garantat;

h) *plafon de garantare* — nivelul maxim al garantării per deponent, stabilit conform legii;

i) *baza de calcul a contribuției* — soldul total în lei, reprezentând depozitele garantate, în lei și în valută convertibilă, aflate în evidența băncilor, persoane juridice române, a sucursalelor din România ale băncilor, persoane juridice străine, a rețelelor organizațiilor cooperatiste de credit, respectiv a caselor centrale ale cooperativelor de credit și ale cooperativelor de credit afiliate acestora, a altor instituții de credit.

Soldul total în lei este stabilit pentru data de 31 decembrie a fiecărui an. Echivalentul în lei al depozitelor în valută se calculează prin utilizarea cursurilor de schimb valutar pentru valutele respective, cursuri comunicate de Banca Națională a României pentru această dată;

j) *contribuție* — suma nerambursabilă datorată Fondului, conform legii, de către instituțiile de credit autorizate să atragă depozite, care se calculează prin aplicarea unei cote procentuale asupra bazei de calcul definite la lit. i), stabilită pentru anul precedent plății contribuției;

k) *cont comun* — contul deschis în numele a două sau mai multor persoane ori contul asupra căruia două sau mai multe persoane au drept de operare, drept ce poate fi exercitat sub semnătura a cel puțin uneia dintre aceste persoane;

l) *instituția de credit, sucursala, statul membru* au înțelesul prevăzut de Legea nr. 58/1998 privind activitatea bancară, cu modificările și completările ulterioare.“

3. **Articolul 3 va avea următorul cuprins:**

„Art. 3. — (1) Toate instituțiile de credit autorizate de către autoritatea competentă română să primească depozite de la public, inclusiv sucursalele acestora cu sediul în străinătate, sunt obligate să participe la constituirea resurselor financiare ale Fondului, în conformitate cu prevederile art. 7. Excepție fac instituțiile de credit pentru care există garanția statului pentru depozitele atrase.

(2) Sucursalele din România ale instituțiilor de credit având sediul în state membre ale Uniunii Europene vor înceta să participe la constituirea resurselor financiare ale Fondului, începând cu data aderării României la Uniunea Europeană. Participarea poate continua, la cerere, numai în cazul în care respectiva sucursală participă la o schemă de garantare în țara de origine, membră a Uniunii Europene, care asigură un nivel de garantare inferior celui prevăzut de prezenta ordonanță; participarea va fi numai pentru diferența de garanție pentru cele două niveluri.

(3) Sucursalele din străinătate ale instituțiilor de credit cu sediul în România, începând cu data aderării României la Uniunea Europeană, pot participa, la cerere, pentru diferența de garanție, la schema de garantare a depozitelor din statul unde își desfășoară activitatea, în cazul în care Fondul asigură un nivel de garantare inferior celui din statul în care operează sucursala.“

4. **Alineatul (2) al articolului 4 va avea următorul cuprins:**

„(2) Lista depozitelor negarantate este prevăzută în anexa care face parte integrantă din legea de aprobare a prezentei ordonanțe.“

5. **După alineatul (2) al articolului 4 se introduc alineatele (3)–(6) cu următorul cuprins:**

„(3) La deschiderea conturilor, titularii de conturi vor declara, pe propria răspundere, încadrarea sau nu în categoria de clienți ale căror depozite sunt garantate sau nu, conform legii.

(4) Titularii de conturi care au conturi deschise în evidența instituțiilor de credit, în termen de 3 luni de la intrarea în vigoare a prezentei legi, vor depune la ghișeul instituției de credit unde au deschis contul declarația pe propria răspundere prevăzută la alin. (3).

(5) Titularii de conturi care au conturi deschise în evidența instituțiilor de credit și la care, ulterior depunerii declarației pe propria răspundere, au apărut modificări ce au condus la schimbarea încadrării inițiale, au obligația ca, în termen de 30 de zile de la modificare, să prezinte instituției de credit o nouă declarație în care să menționeze noua încadrare.

(6) Instituțiile de credit vor lua măsurile necesare pentru ținerea evidenței declarațiilor și încadrarea în termenele prevăzute pentru depunerea acestora.“

6. **Alineatele (1) și (2) ale articolului 5 vor avea următorul cuprins:**

„Art. 5. — (1) În cazul în care pentru o instituție de credit s-a deschis procedura falimentului, Fondul plătește depozitele garantate în moneda națională — leu, sub forma compensațiilor, în limita plafonului de garantare, către deponentii garantați, indiferent de moneda de constituire a depozitului ori de numărul depozitelor. Începând cu data de 1 iulie 2004, deponentii garantați sunt atât persoanele fizice, cât și persoanele juridice, inclusiv entitățile fără personalitate juridică, altele decât titularii depozitelor

menționați în anexa la legea de modificare și completare a prezentei ordonanțe. Plafonul per deponent garantat se stabilește după cum urmează:

a) începând cu data intrării în vigoare a legii de modificare și completare a prezentei ordonanțe, echivalentul în lei a 6.000 euro;

b) începând cu 1 ianuarie 2005, echivalentul în lei a 10.000 euro;

c) începând cu 1 ianuarie 2006, echivalentul în lei a 15.000 euro;

d) începând cu 1 ianuarie 2007, echivalentul în lei a 20.000 euro.

(2) Echivalentul în lei al plafonului de garantare și al depozitelor în valută se calculează la data indisponibilizării depozitelor, respectiv la data deschiderii procedurii falimentului, prin utilizarea cursurilor de schimb valutar pentru valutele respective, cursuri comunicate de Banca Națională a României pentru această dată.“

7. Alineatele (4) și (5) ale articolului 6 vor avea următorul cuprins:

„(4) În cazul unui cont comun, în situația în care există mai mulți deponenți, cota-parte a fiecărui deponent va fi luată în considerare pentru determinarea limitelor prevăzute la alin. (1), art. 5 alin. (1) și (2), și art. 18 alin. (1). În absența unei prevederi contrare, soldul contului comun va fi divizat în părți egale între deponenți. Pentru calcularea limitelor menționate, depozitele contului comun vor fi tratate ca și când ar fi fost plasate de un singur deponent.

(5) Dacă deponentul nu este îndreptățit la sumele aflate într-un cont, persoana care este îndreptățită este acoperită de garanție, cu condiția ca această persoană să fi fost identificată sau să fie identificabilă înaintea datei indisponibilizării depozitelor. Dacă există mai multe persoane care sunt îndreptățite, cota-parte a fiecăreia, conform mecanismelor prin care sunt administrate sumele, este luată în considerare la stabilirea limitelor prevăzute la alin. (4). Această prevedere nu se aplică societăților de investiții colective.“

8. Alineatul (1) al articolului 7 va avea următorul cuprins:

„Art. 7. — (1) Fondul are următoarele resurse financiare:

a) contribuțiile inițiale, anuale, inclusiv contribuțiile majorate și speciale ale instituțiilor de credit;

b) încasările din recuperarea creanțelor Fondului, provenite din plata de compensații la depozitele garantate, ca urmare a subrogării în drepturile deponenților garantați sau ca urmare a recuperărilor din plățile efectuate în calitate de administrator special sau în cadrul activității de lichidare, în cazul în care Fondul a fost desemnat în aceste calități;

c) împrumuturi:

1. de la instituții de credit, de la societăți financiare și de la alte instituții, cu excepția Băncii Naționale a României;

2. împrumuturi obligatate, prin emisiune de titluri de valoare ale Fondului;

d) alte resurse — donații, sponsorizări, asistență financiară;

e) venituri din investirea resurselor financiare disponibile;

f) alte venituri, stabilite conform legii.“

9. Alineatele (1)–(3) ale articolului 8 vor avea următorul cuprins:

„Art. 8. — (1) Instituțiile de credit plătesc Fondului contribuțiile prevăzute la art. 7 alin. (1) în moneda națională — leu.

(2) Plata contribuțiilor inițiale anuale, a contribuțiilor anuale majorate și a celor speciale ale instituțiilor de credit se efectuează prin creditarea conturilor curente ale Fondului. Quantumul contribuției inițiale ce trebuie plătită de către instituțiile de credit se stabilește după cum urmează:

a) băncile, persoane juridice române, plătesc o contribuție inițială echivalentă cu 1% din capitalul social subscris și vărsat, prevăzut în actul constitutiv;

b) sucursalele băncilor, persoane juridice străine, autorizate să funcționeze în România, plătesc o contribuție inițială echivalentă cu 1% din capitalul de dotare prevăzut în documentele de autorizare;

c) casele centrale ale cooperativelor de credit plătesc o contribuție inițială de 1% din capitalul agregat vărsat al rețelei;

d) celelalte instituții de credit plătesc o contribuție inițială echivalentă cu 1% din capitalul social subscris și vărsat, prevăzut în actul constitutiv.

(3) Contribuția inițială se plătește în termen de 30 de zile calendaristice de la data obținerii autorizației de funcționare emise de Banca Națională a României.“

10. Alineatele (1), (2), (3), (5) și (6) ale articolului 9 vor avea următorul cuprins:

„Art. 9. — (1) Fiecare instituție de credit, cu excepțiile prevăzute la art. 3, va plăti Fondului o contribuție anuală reprezentând următoarele cote din baza de calcul a contribuției stabilite pentru anul precedent anului de plată, după cum urmează:

a) 0,5% în anul 2005;

b) 0,4% în anul 2006;

c) 0,3% începând cu anul 2007.

(2) Contribuția anuală a fiecărei instituții de credit se stabilește pe baza declarațiilor transmise de către aceasta Fondului, prin intermediul unui formular, ale cărui format și dată de raportare se vor stabili de către Fond.

(3) Contribuția anuală pe care trebuie să o plătească o instituție de credit nou-autorizată în cursul anului de raportare se va calcula prin înmulțirea cotei de 1/365 din contribuția determinată conform prevederilor alin. (1) cu numărul de zile ce au trecut de la data obținerii autorizației de funcționare de la Banca Națională a României până la sfârșitul anului. În cazul în care o instituție de credit este declarată în stare de faliment, contribuția anuală care trebuie plătită se calculează prin înmulțirea cotei de 1/365 din contribuția determinată conform prevederilor alin. (1) cu numărul de zile de la începutul anului până la data deschiderii procedurii falimentului; în această situație, dacă nu s-a plătit, contribuția anuală se recuperează de către Fond în condițiile art. 8 alin. (4) ori din averea instituției de credit aflate în faliment, atunci când nu s-a putut recupera în condițiile art. 8 alin. (4).

(5) Fondul este autorizat să majoreze contribuția anuală ce trebuie plătită de o instituție de credit până la următoarele niveluri din baza de calcul a contribuției stabilite pentru anul precedent anului de plată dacă, potrivit reglementărilor emise de Fond și reglementărilor prudențiale stabilite de Banca Națională a României, rezultă că aceasta s-a angajat în politici riscante și nesănătoase:

a) 1,0% în anul 2005;

b) 0,8% în anul 2006;

c) 0,6% începând cu anul 2007.

(6) În cazul în care Consiliul de administrație al Băncii Naționale a României va decide majorarea contribuției anuale în condițiile prevăzute la alin. (5), instituția de credit

respectivă va fi înștiințată despre decizia sa cu cel puțin o lună înainte de expirarea anului de raportare.“

11. Alineatele (1) și (2) ale articolului 10 vor avea următorul cuprins:

„Art. 10. — (1) În cazul în care, la solicitarea Fondului, Consiliul de administrație al Băncii Naționale a României apreciază că resursele Fondului sunt insuficiente pentru onorarea obligațiilor de plată, acesta poate stabili plata unei contribuții speciale de către fiecare instituție de credit, egală cu până la nivelul contribuției anuale aferente exercițiului financiar respectiv. În condițiile în care plata contribuției speciale nu se va efectua la termen, se vor aplica prevederile art. 8 alin. (4).

(2) Cuantumul efectiv al contribuției speciale, precum și termenul de plată a acesteia se stabilesc de Consiliul de administrație al Băncii Naționale a României.“

12. Articolul 11 se abrogă.

13. Alineatul (1) al articolului 12 va avea următorul cuprins:

„Art. 12. — (1) În situația în care Fondul a acumulat un nivel de resurse care depășește 10% din totalul depozitelor garantate aflate în sistemul bancar la acea dată, Consiliul de administrație al Băncii Naționale a României poate decide suspendarea plății contribuțiilor anuale.“

14. Alineatul (1) al articolului 14 va avea următorul cuprins:

„Art. 14. — (1) Fondul poate contracta împrumuturile prevăzute la art. 7 alin. (1) lit. c) numai dacă resursele sale nu sunt suficiente pentru acoperirea obligațiilor de plată.“

15. Alineatele (2) și (4) ale articolului 14 se abrogă.

16. Articolul 15 va avea următorul cuprins:

„Art. 15. — (1) Fondul poate să deschidă conturi, după caz, la instituții de credit și instituții financiare din țară și din străinătate.

(2) Resursele financiare disponibile, prevăzute la art. 7 alin. (1), pot fi investite de Fond în:

a) titluri de stat, titluri garantate de stat și titluri de valoare emise de Banca Națională a României;

b) depozite la termen la instituții de credit, depozite ce nu pot depăși 25% din volumul resurselor disponibile. Selectarea instituțiilor de credit pentru depozitele la termen se va face urmărindu-se minimizarea riscului plasamentelor respective potrivit normelor stabilite de Banca Națională a României. Expunerea Fondului pentru fiecare instituție de credit nu poate depăși 10% din volumul resurselor disponibile;

c) titluri de stat emise de statele membre ale Uniunii Europene, titluri emise de băncile centrale ale acestora și titluri emise de Trezoreria Statelor Unite ale Americii, investiții care pot fi efectuate începând cu data aderării României la Uniunea Europeană.

(3) Profitul Fondului, obținut ca diferență între veniturile prevăzute la art. 7 alin. (1) lit. e) și cheltuielile acestuia, este neimpozabil și este repartizat pentru constituirea unui fond anual de participare la profit, în limita unei cote de până la 1% din profit, cu aprobarea Consiliului de administrație al Fondului, iar diferența va fi utilizată în totalitate pentru reîntregirea resurselor Fondului destinate plății depozitelor garantate.“

17. Articolul 16 va avea următorul cuprins:

„Art. 16. — (1) Fondul va efectua plata compensațiilor pentru depozitele garantate, atunci când acestea devin indisponibile.

(2) Depozitele sunt considerate indisponibile de la data deschiderii procedurii falimentului instituției de credit.

(3) Desemnarea instituțiilor de credit, potrivit criteriilor stabilite de Consiliul de administrație al Fondului, se va face, în termen de până la 10 zile de la data deschiderii procedurii, prin licitație publică.“

18. Articolul 17 va avea următorul cuprins:

„Art. 17. — (1) În termen de 30 de zile de la data desemnării de către instanță a lichidatorului, altul decât Fondul, acesta transmite Fondului lista cuprinzând persoanele fizice și persoanele juridice, conform legii, care au constituit depozite garantate, suma totală a depozitelor garantate ale fiecărui deponent și a obligațiilor acestuia față de instituția de credit, în conformitate cu necesitățile și solicitările Fondului. Termenul de 30 de zile pentru întocmirea listei este valabil și pentru Fond, în situația în care acesta a fost desemnat lichidator.

(2) Fondul este obligat să publice la sediul tuturor unităților teritoriale ale instituțiilor de credit pentru care s-a deschis procedura falimentului, pe site-ul Fondului și în cel puțin două ziare de circulație națională atât informații privind indisponibilitatea depozitelor, cât și informații privind plata compensațiilor, perioada în cursul căreia va avea loc plata compensațiilor, instituțiile de credit, inclusiv unitățile teritoriale ale acestora, care vor fi mandatate să efectueze plata. De asemenea, vor fi făcute publice, respectiv vor fi comunicate deponenților, la cerere, informații despre documentele și condițiile ce trebuie îndeplinite, precum și formalitățile de urmat pentru obținerea compensației.“

19. Articolul 18 va avea următorul cuprins:

„Art. 18. — (1) Pe baza datelor din lista întocmită conform prevederilor art. 17 alin. (1) Fondul stabilește pentru fiecare deponent compensația, respectiv lista de plată a compensațiilor, ce va fi transmisă instituției/instituțiilor de credit mandatate să efectueze plățile către deponenții garantați. Plata compensațiilor către deponenții garantați se va efectua în termen de cel mult două luni de la data primirii de la lichidator a listei prevăzute la art. 17 alin. (1), dar nu mai mult de 3 luni de la data indisponibilizării depozitelor. Compensațiile plătite sunt exceptate de orice plăți, precum comisioane, taxe ori impozite.

(2) În situații excepționale și în cazuri speciale Fondul poate solicita Băncii Naționale a României o prelungire a termenului de plată. Nici o astfel de prelungire nu poate depăși 3 luni. Banca Națională a României poate, la cererea Fondului, să acorde cel mult două prelungiri.

(3) Prelungirile de termene de plată prevăzute la alin. (2) nu vor putea fi invocate de Fond pentru a refuza beneficiul garanției unui deponent care nu a fost în măsură să își valorifice dreptul său la plata unei compensații în termenele de mai sus. Fondul va putea plăti compensațiile și după expirarea termenelor de mai sus, dar nu mai târziu de 3 ani de la începerea plății compensațiilor.

(4) Dacă un deponent sau orice persoană îndreptățită ori interesată de suma aflată într-un cont se află în cercetare penală în legătură cu o infracțiune decurgând din sau având legătură cu spălarea banilor, Fondul poate suspenda orice plată, la solicitarea organelor abilitate legal, până la pronunțarea unei hotărâri judecătorești definitive.“

20. Articolul 19 va avea următorul cuprins:

„Art. 19. — Fondul se subrogă în drepturile deponenților pentru o sumă egală cu suma garantată. În acest scop Fondul înregistrează, potrivit art. 88 alin. (2) din Legea nr. 64/1995 privind procedura reorganizării judiciare și a

falimentului, republicată, în registrul greferii tribunalului, suma depozitelor pe care urmează a le plăti deponenților, rezultată din situația întocmită de lichidatorul băncii, conform art. 17 alin. (1).“

21. Articolul 20 va avea următorul cuprins:

„Art. 20. — Fondul va furniza deponenților, prin cel puțin două ziare de circulație națională și pe site-ul Fondului, informații referitoare la:

- încheierea perioadei de plată prin unitățile instituțiilor de credit mandatate;
- posibilitatea obținerii direct de la Fond a compensațiilor neachitate, precum și modalitățile de plată;
- termenul-limită de obținere a compensațiilor;
- documentele, condițiile și formalitățile necesare pentru obținerea compensației.“

22. După articolul 24 se introduce articolul 24¹ cu următorul cuprins:

„Art. 24¹. — (1) Pentru realizarea obiectivelor procedurii de lichidare, Fondul poate angaja prin contract persoane fizice, firme sau instituții specializate în activitatea de lichidare ori consultantță în acest domeniu. Desemnarea instituției sau firmei se va face prin licitație publică.

(2) În cazul persoanelor fizice, plata contravalorii prestațiilor se va stabili prin negociere, sub forma unei sume forfetare ori a unor procente din valoarea recuperată, procente ce pot fi diferențiate în funcție de condițiile stabilite de Fond pentru prestațiile respective.“

23. Titlul capitolului VII va avea următorul cuprins:

„Conducerea și administrarea Fondului“

24. Articolul 26 va avea următorul cuprins:

„Art. 26. — (1) Fondul este administrat de un consiliu de administrație format din 7 membri.

(2) Consiliul de administrație este compus din:

- 3 membri numiți de Banca Națională a României, dintre care unul va fi numit președintele Consiliului de administrație al Fondului;
- 2 membri numiți de Asociația Română a Băncilor;
- un membru numit de Ministerul Finanțelor Publice;
- un membru numit de Ministerul Justiției.

(3) Membrii Consiliului de administrație al Fondului sunt numiți pentru un mandat de 3 ani, care poate fi reînnoit.

(4) Membrii consiliului de administrație ale căror mandate au expirat vor rămâne în funcție până la numirea succesorilor lor.

(5) Președintele Consiliului de administrație al Fondului poate fi înlocuit, în caz de absență sau de imposibilitate temporară de a participa, de un membru al consiliului de administrație numit de el sau, în absența acestei numiri, de cel mai în vârstă membru al consiliului de administrație.

(6) În caz de incompatibilitate sau imposibilitate definitivă de exercitare a mandatului de către unul dintre membrii Consiliului de administrație al Fondului, numirea înlocuitorului se face în condițiile alin. (2) pentru durata rămasă a mandatului. Se consideră *imposibilitate definitivă de exercitare a mandatului* orice împrejurare care creează o indisponibilitate cu o durată de 90 de zile consecutive.

(7) Membrii Consiliului de administrație al Fondului primesc o indemnizație în limita a 20% din salariul directorului general executiv al Fondului.“

25. Articolul 27 va avea următorul cuprins:

„Art. 27. — Membrii Consiliului de administrație al Fondului trebuie să fie rezidenți în România, licențiați în domeniul economic sau juridic, cu o bună reputație și onorabilitate și cu experiență profesională de minimum

5 ani în domeniul financiar-bancar, să nu li se fi retras în ultimii 5 ani aprobarea de conducători, în cazul celor care au fost numiți anterior conducători de instituții financiare.“

26. Articolul 29 va avea următorul cuprins:

„Art. 29. — (1) Calitatea de membru al Consiliului de administrație al Fondului încetează în următoarele situații:

- la încheierea mandatului;
- prin demisie;
- în caz de incompatibilitate;
- prin înlocuire, conform art. 26 alin. (6);
- în cazurile prevăzute la art. 28 alin. (1);
- prin revocare.

(2) Revocarea din funcție a oricărui membru al Consiliului de administrație al Fondului se face în aceleași condiții ca și la numirea acestora, caz în care conducătorul instituției al cărei reprezentant a fost revocat va face o nouă propunere în termen de 10 zile.“

27. Alineatul (9) al articolului 30 va avea următorul cuprins:

„(9) Procesul-verbal al ședinței, care conține ordinea deliberărilor, deciziile luate, numărul de voturi întrunite și opiniile separate, dacă este cazul, se semnează de către toți membrii prezenți la ședință.“

28. Articolul 31 va avea următorul cuprins:

„Art. 31. — Atribuțiile Consiliului de administrație al Fondului sunt următoarele:

- analizează, avizează și propune Consiliului de administrație al Băncii Naționale a României spre aprobare:
 - statutul Fondului și reglementările elaborate de Fond în aplicarea legii;
 - structura organizatorică și de personal, precum și politica salarială;
 - bugetul de venituri și cheltuieli al Fondului;
 - majorarea contribuțiilor, în conformitate cu art. 9 alin. (5);
 - suspendarea și reluarea contribuțiilor, în conformitate cu art. 12;
 - stabilirea contribuțiilor speciale, nivelul acestora și termenul de plată, în conformitate cu prevederile art. 10 alin. (1) și (2);
 - propunerile cu privire la efectuarea împrumuturilor, inclusiv prin emiterea de titluri de valoare, de către Fond;
 - raportul anual de activitate și situațiile financiare anuale;

b) analizează și aprobă:

- numirea și eliberarea din funcție a directorului general și a adjuncților acestuia;
- modalitățile, plafoanele maxime, termenele și condițiile de plasare, în scopul fructificării resurselor financiare disponibile ale Fondului, precum și rapoartele referitoare la operațiunile de investire a resurselor financiare ale acestuia;
- desemnarea Fondului ca administrator special ori ca lichidator la instituțiile de credit;
- contractarea, cu persoane fizice și juridice, române sau străine, de servicii privind activitatea de lichidare, servicii de asistență și consultantță de specialitate, pe bază de licitație publică;
- cererile de ofertă și ofertele instituțiilor de credit, în cazul tranzacțiilor privind achiziționarea de active și asumarea de pasive, conform reglementărilor legale privind procedura falimentului instituțiilor de credit;
- rapoartele întocmite de Fond, în calitate de lichidator sau de administrator special, conform prevederilor legale;

7. raportul cu privire la selectarea auditorilor financiari pe bază de licitație;

8. sistemul de control intern, inclusiv auditul intern;

9. implicațiile asupra Fondului ale hotărârii judecătorești privind începerea procedurii falimentului și stabilirea măsurilor de luat, pe baza propunerilor directorului general, cu privire la modalitățile de lichidare a instituțiilor de credit declarate în stare de faliment, respectiv cu privire la plata compensațiilor către deponenți;

10. solicitările Fondului cu privire la primirea de la Banca Națională a României și de la instituțiile de credit participante a documentelor și informațiilor necesare funcționării în bune condiții a acestuia;

11. exercită orice alte sarcini prevăzute de lege sau date de Consiliul de administrație al Băncii Naționale a României.“

29. Articolul 32 va avea următorul cuprins:

„Art. 32. — (1) Președintele Consiliului de administrație al Fondului are următoarele atribuții:

a) stabilește ordinea de zi și convoacă consiliul de administrație în conformitate cu prevederile legii;

b) conduce lucrările ședințelor Consiliului de administrație al Fondului;

c) solicită directorului general sau, în lipsa acestuia, înlocuitorilor săi, prezentarea materialelor ce constituie obiectul ordinii de zi;

d) numește un membru al Consiliului de administrație al Fondului, care îl înlocuiește în cazul imposibilității temporare de participare;

e) face propuneri de numire în funcție pentru directorul general și adjuncții acestuia;

f) semnează contractele de muncă cu membrii conducerii executive și le stabilește salariile de încadrare, precum și indemnizațiile respective;

g) acordă prime și alte stimulente conducerii executive și aprobă propunerile de premiere a personalului, prezentate de directorul general;

h) asigură prezentarea la Consiliul de administrație al Fondului a bugetului de venituri și cheltuieli, situațiilor financiare anuale, raportului anual de activitate, precum și a propunerii privind alocarea profitului Fondului;

i) controlează activitatea directorului general;

j) asigură ducerea la îndeplinire a hotărârilor Consiliului de administrație al Fondului și informarea în plen asupra modului de realizare a acestora;

k) exercită orice alte sarcini în aplicarea prevederilor legale sau date de Consiliul de administrație al Băncii Naționale a României ori Consiliul de administrație al Fondului.

(2) Președintele Consiliului de administrație al Fondului împreună cu directorul general înaintează și prezintă, după caz, Consiliului de administrație al Băncii Naționale a României materialele prevăzute la art. 31 lit. a). Propune spre aprobare Consiliului de administrație al Fondului măsurile ce se impun pentru ducerea la îndeplinire a sarcinilor trasate de Consiliul de administrație al Băncii Naționale a României.“

30. Articolul 33 va avea următorul cuprins:

„Art. 33. — Directorul general al Fondului conduce operativ activitatea curentă a acestuia, asigură îndeplinirea hotărârilor Consiliului de administrație al Băncii Naționale a României și Consiliului de administrație al Fondului și informează asupra modului de realizare a acestora. Directorul general al Fondului are următoarele atribuții:

a) reprezintă Fondul în raporturile cu Banca Națională a României, instituțiile de credit, ministerele și alte organe de specialitate ale administrației publice centrale, autoritățile administrației publice locale, alte persoane fizice și juridice, române sau străine, precum și în fața instanțelor judecătorești și arbitrale;

b) propune Consiliului de administrație al Fondului, spre avizare, respectiv spre aprobare, documentele prevăzute la art. 31 lit. a) și b);

c) asigură publicarea listei instituțiilor de credit ai căror clienți beneficiază de garantarea rambursării depozitelor și a modificărilor ulterioare ale acesteia;

d) asigură îndeplinirea tuturor procedurilor necesare pentru efectuarea plăților prevăzute de lege, în cazul indisponibilizării depozitelor;

e) supraveghează procesele de administrare specială, de lichidare și de plată a compensațiilor deponenților garantați și dispune asupra măsurilor de luat;

f) încheie, modifică și desface contractele individuale de muncă ale salariaților Fondului;

g) angajează cheltuielile legate de funcționarea Fondului;

h) asigură organizarea și exercitarea controlului intern și auditului intern, în conformitate cu normele emise de Fond;

i) încheie contracte de servicii privind activitatea de lichidare, servicii de asistență și de consultanță de specialitate cu persoane fizice și juridice române și străine;

j) îndeplinește orice altă atribuție dată în aplicarea prevederilor legale ori dată în sarcina sa de Consiliul de administrație al Fondului.“

31. Articolul 34 va avea următorul cuprins:

„Art. 34. — Fondul are obligația organizării și conducerii contabilității, potrivit prevederilor Legii contabilității nr. 82/1991, republicată, și ale reglementărilor proprii în domeniu avizate de Banca Națională a României și de Ministerul Finanțelor Publice.“

32. După articolul 34 se introduce articolul 34¹ cu următorul cuprins:

„Art. 34¹. — În vederea îndeplinirii atribuțiilor sale, Fondul trebuie să dispună de mecanisme adecvate de control intern și audit intern, care se vor stabili prin norme proprii, în concordanță cu reglementările legale.“

33. Articolul 35 se abrogă.

34. Articolul 36 va avea următorul cuprins:

„Art. 36. — (1) În scopul auditării situațiilor financiare, Fondul va încheia contract cu un auditor financiar, persoană juridică autorizată de Camera Auditorilor Financiari din România, potrivit legii.

(2) Raportul auditorului financiar, împreună cu opinia sa, va fi prezentat Consiliului de administrație al Fondului, respectiv Consiliului de administrație al Băncii Naționale a României.“

35. Articolul 37 se abrogă.

36. Articolul 38 va avea următorul cuprins:

„Art. 38. — Exercițiul financiar al Fondului începe la data de 1 ianuarie și se termină la data de 31 decembrie ale fiecărui an. Primul exercițiu financiar începe la data constituirii Fondului.“

37. Articolul 39 va avea următorul cuprins:

„Art. 39. — (1) Situațiile financiare anuale se aprobă de Consiliul de administrație al Băncii Naționale a României, la propunerea Consiliului de administrație al Fondului.

(2) Raportul anual de activitate, împreună cu situațiile financiare anuale, aprobate de Consiliul de administrație al

Băncii Naționale a României, precum și raportul auditorului financiar se vor da publicității potrivit legii.“

38. Articolul 40 va avea următorul cuprins:

„Art. 40. — (1) La cererea Consiliului de administrație al Fondului, Banca Națională a României va comunica orice informații disponibile pe care le apreciază ca necesare pentru îndeplinirea atribuțiilor Fondului.

(2) La cererea Consiliului de administrație al Fondului, instituțiile de credit vor comunica orice informații necesare pentru îndeplinirea atribuțiilor Fondului și care nu sunt disponibile la Banca Națională a României.

(3) Informațiile obținute vor fi utilizate de către Fond, exclusiv pentru îndeplinirea atribuțiilor sale.“

39. Alineatul (1) al articolului 41 va avea următorul cuprins:

„Art. 41. — (1) Pentru îndeplinirea atribuțiilor sale, Fondul va putea să încheie contracte cu auditori financiari, persoane juridice, membre ale Camerei Auditorilor Financiari din România, pentru examinarea evidențelor contabile ale unei instituții de credit. Necesitatea examinării și desemnării auditorilor vor fi supuse aprobării Băncii Naționale a României.“

40. Articolul 42 va avea următorul cuprins:

„Art. 42. — Membrii Consiliului de administrație al Fondului, salariații Fondului, precum și celelalte persoane angajate de către Fond au obligația de a nu dezvălui secretul profesional asupra informațiilor obținute în cursul activității lor, decât în condițiile prevăzute de Legea nr. 58/1998, cu modificările și completările ulterioare.“

41. Alineatul (1) al articolului 43 va avea următorul cuprins:

„Art. 43. — (1) Instituțiile de credit sunt obligate să comunice deponenților toate informațiile referitoare la schema de garantare de care aceștia au nevoie, în special cele privind tipurile de depozite garantate, respectiv tipurile de depozite excluse de la plata compensațiilor — depozite negarantate —, nivelul plafonului de garantare, modul de calcul al compensației, documentele, condițiile și formalitățile ce trebuie îndeplinite pentru a beneficia de compensațiile plătite de către Fond, intervalul de timp în care pot fi plătite compensațiile pentru depozitele garantate.“

42. Articolul 45 va avea următorul cuprins:

„Art. 45. — (1) Dacă o instituție de credit nu se conformează obligațiilor care îi revin în calitate de participant la Fond, acesta va notifica Băncii Naționale a României, în vederea luării tuturor măsurilor necesare,

inclusiv limitarea dreptului instituției de credit de a atrage depozite de la public și retragerea autorizației de funcționare.

(2) Depozitele constituite la instituția de credit respectivă înaintea luării măsurilor prevăzute la alin. (1) rămân garantate de către Fond până la data la care acestea devin indisponibile.“

43. Articolul 46 va avea următorul cuprins:

„Art. 46. — Instituția de credit căreia i s-au aplicat sancțiunile prevăzute la art. 45 alin. (1) va fi obligată în continuare să își plătească obligațiile corespunzătoare pentru exercițiul financiar în cursul căruia i s-au aplicat aceste sancțiuni.“

44. După articolul 46 se introduce articolul 46¹ cu următorul cuprins:

„Art. 46¹. — Fondul și Banca Națională a României, după caz, sunt împuternicite să emită reglementările necesare pentru a pune în aplicare și a impune respectarea prevederilor legislației referitoare la activitatea Fondului. Reglementările elaborate de Fond pot fi sub formă de regulamente, norme, ordine, circulare și comunicate și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I. Reglementările sub formă de regulamente și norme se aprobă de Banca Națională a României.“

45. Articolele 47 și 49 se abrogă.

46. Articolul 50 va avea următorul cuprins:

„Art. 50. — Prima întrunire a Consiliului de administrație al Fondului se va ține în termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a legii de modificare și completare a prezentei ordonanțe.“

47. Articolul 51 va avea următorul cuprins:

„Art. 51. — Fondul va elabora statutul său și reglementări în aplicarea prevederilor legii de modificare și completare a prezentei ordonanțe, în termen de 60 de zile de la data intrării în vigoare a acesteia.“

48. Articolul 52 se abrogă.

Art. II. — Sintagmele *societate bancară/bancă* și derivatele acestora din textul Ordonanței Guvernului nr. 39/1996, republicată, vor fi înlocuite cu sintagma *instituție de credit*.

Art. III. — (1) Prezenta lege intră în vigoare la data de 1 iulie 2004.

(2) Ordonanța Guvernului nr. 39/1996, republicată, cu modificările ulterioare, inclusiv cu modificările și completările aduse prin prezenta lege, va fi republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, dându-se textelor o nouă numerotare.

Această lege a fost adoptată de Senat în ședința din 22 aprilie 2004, cu respectarea prevederilor art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,
DORU IOAN TĂRĂCILĂ

Această lege a fost adoptată de Camera Deputaților în ședința din 27 aprilie 2004, cu respectarea prevederilor art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR,
VIOREL HREBENCIUC

București, 17 mai 2004.
Nr. 178.

LISTA DEPOZITELOR NEGARANTATE

1. Depozite plasate de către persoanele aflate în relații speciale cu instituția de credit în faliment, respectiv: administratorii, inclusiv conducătorii, directorii, cenzorii, auditorii independenți, acționarii semnificativi, deponenții cu statut similar în cadrul altor societăți din același grup, familiile persoanelor fizice de mai sus — soții, precum și rudele și afinii de gradul întâi, persoanele terțe care acționează în numele deponenților menționați, precum și societățile din același grup

2. Depozite ale persoanelor fizice și juridice, inclusiv entități fără personalitate juridică care au obținut, pe bază individuală, rate de dobândă și concesiile financiare care au contribuit la agravarea situației financiare a instituției de credit

3. Depozite ale instituțiilor de credit, inclusiv cele provenind din fondurile proprii ale acestora

4. Depozite ale instituțiilor financiare

5. Depozite ale societăților de asigurare-reasigurare, inclusiv intermediarii în asigurări

6. Depozite ale organismelor de plasament colectiv, precum fonduri mutuale, societăți de investiții

7. Depozite ale fondurilor de pensii

8. Depozite ale autorităților publice centrale și locale

9. Depozite ale regiilor autonome, companiilor naționale, societăților naționale, societăților comerciale, altele decât microîntreprinderile, întreprinderile mici și mijlocii

10. Depozite nenominative

11. Depozite colaterale, reprezentând garanții constituite pentru operațiunile care au fost desfășurate de deponent cu instituția de credit declarată în stare de faliment

12. Datorii de natură obligatară, precum și obligații care izvorăsc din acceptate proprii și bilete la ordin emise de instituția de credit

13. Depozite rezultate din tranzacții pentru care au fost pronunțate hotărâri judecătorești definitive de condamnare pentru infracțiunea de spălare de bani.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

**privind promulgarea Legii pentru modificarea și completarea
Ordonanței Guvernului nr. 39/1996 privind înființarea
și funcționarea Fondului de garantare
a depozitelor în sistemul bancar**

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 39/1996 privind înființarea și funcționarea Fondului de garantare a depozitelor în sistemul bancar și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

ION ILIESCU

București, 14 mai 2004.

Nr. 339.

★

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

**pentru supunerea spre ratificare Parlamentului
a Convenției consulare dintre România și Federația Rusă,
semnată la Moscova la 4 iulie 2003**

În temeiul prevederilor art. 91 alin. (1) și ale art. 100 din Constituția României, republicată, precum și ale art. 1 și ale art. 19 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 590/2003 privind tratatele,
la propunerea Guvernului, potrivit Hotărârii nr. E 185 din 14 mai 2004,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se supune spre ratificare Parlamentului Convenția consulară dintre România și Federația Rusă, semnată la Moscova la 4 iulie 2003, și se dispune publicarea prezentului decret în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
ION ILIESCU

**În temeiul art. 100 alin. (2) din
Constituția României, republicată,
contrasemnăm acest decret.**

PRIM-MINISTRU
ADRIAN NĂSTASE

București, 24 mai 2004.
Nr. 358.

D E C I Z I I A L E C U R Ţ I I C O N S T I T U Ţ I O N A L E

CURTEA CONSTITUŢIONALĂ

D E C I Z I A Nr. 177

din 20 aprilie 2004

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 7, 10, 11 și 97
din Legea nr. 64/1995 privind procedura reorganizării judiciare și a falimentului,
republicată, cu modificările și completările ulterioare**

Nicolae Popa	— președinte
Costică Bulai	— judecător
Nicolae Cochinescu	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Florentina Baltă	— procuror
Afrodita Laura Tutunaru	— magistrat-asistent

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției ca neîntemeiată, deoarece prevederile legale supuse controlului de contencios constituțional au mai fost examinate de către Curte, ocazie cu care s-a statuat prin deciziile nr. 384/2002 și nr. 283/2003 că textele incriminate sunt constituționale. În cauză nu au intervenit elemente noi, astfel încât cele statuate prin deciziile amintite își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 3 septembrie 2003, pronunțată în Dosarul nr. 1.393/COM/2001, **Tribunalul Constanța — Secția comercială a sesizat Curtea Constituțională cu**

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 7, 10, 11 și 97 din Legea nr. 64/1995 privind procedura reorganizării judiciare și a falimentului, republicată, cu modificările și completările ulterioare, excepție ridicată de Societatea Comercială „Plus Trading” — S.R.L. Constanța în Dosarul nr. 1.393/COM/2001 al Tribunalului Constanța — Secția comercială.

excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 7, 10, 11 și 97 din Legea nr. 64/1995 privind procedura reorganizării judiciare și a falimentului, republicată, anterior modificării și completării prin Ordonanța Guvernului nr. 38/2002.

Excepția a fost ridicată de debitoarea Societatea Comercială „Plus Trading” — S.R.L. Constanța în dosarul cu numărul de mai sus, având ca obiect cererea privind aplicarea procedurii reglementate de Legea nr. 64/1995.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că textele de lege atacate sunt neconstituționale, întrucât prin derogări repetate de la normele dreptului comun s-au instituit bariere artificiale în calea înfăptuirii justiției, fie prin lipsa accesului la justiție, fie prin instituirea inegalității părților, fie prin suprimarea unor căi de atac sau prin atribuirea judecătorului-sindic de competențe nejustificate. Prin stabilirea atribuțiilor sale, judecătorul-sindic, care conduce practic toată activitatea societății, se subrogă adunării generale și hotărăște cu privire la bunurile persoanei juridice. În această situație creditorul se situează pe o poziție superioară față de debitor, indiferent care sunt cauzele incapacității de plată. Prin urmare, se creează, în opinia autorului, o instanță extraordinară cu competențe ce excedează dreptului comun și care generează inegalitatea părților în proces, încălcându-se prevederile art. 125 alin. (1), (2) și (3) și ale art. 16 din Constituție.

De asemenea, prin instituirea unui singur grad de jurisdicție și a unei singure căi de atac (și aceea cu o procedură derogatorie de la normele procedurale de drept comun) se aduce atingere principiului constituțional al liberului acces la justiție și dreptului de a fi judecat în mod echitabil de către o instanță independentă și imparțială. Prin posibilitatea judecătorului-sindic de a pronunța o hotărâre definitivă și executorie care nu poate fi suspendată de instanța de recurs, se produce o discriminare evidentă comparativ cu hotărârile instanțelor de același grad (tribunale).

Tribunalul Constanța — Secția comercială opinează că excepția de neconstituționalitate nu este întemeiată, întrucât judecătorul-sindic are statutul de judecător al tribunalului, desemnat de către președintele instanței să îndeplinească atribuțiile prevăzute de Legea nr. 64/1995. Atribuțiile prevăzute de art. 10, preponderent jurisdicționale, corespund specificului procedurii reorganizării judiciare sau a falimentului și deopotrivă statutului judecătorului-sindic de magistrat care exercită o funcție publică.

Rolul central deținut de către judecătorul-sindic printre organele procedurii nu este însă de natură a îngreuna liberul acces la justiție ori dreptul părților la un proces echitabil și nici nu poate conduce la concluzia instituirii unei instanțe extraordinare.

Dispozițiile din Legea nr. 64/1995 vizate de autorul excepției sunt conforme cu prevederile constituționale care lasă legiuitorului posibilitatea de a stabili competența și procedura instanțelor de judecată.

Potrivit art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate. De asemenea, în conformitate cu dispozițiile art. 18¹ din Legea nr. 35/1997,

cu modificările ulterioare, s-a solicitat punctul de vedere al instituției Avocatul Poporului.

Guvernul României apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece atribuirea în sarcina tribunalelor (art. 6 din lege) a competenței materiale de soluționare a procedurilor de insolvență, cumulat cu gradul de complexitate cu totul specială a procedurilor respective, impune necesitatea judecării acestor cauze de către un judecător specializat (în speță, judecătorul-sindic). Date fiind condițiile de desemnare a judecătorului-sindic (art. 8 din lege) și competența sa, se poate concluziona că acestea nu caracterizează însă o instanță extraordinară, așa cum susține autorul excepției, ci constituie, în fapt și în drept, atribuții și competențe ale tribunalului exercitate în mod permanent, iar nu ocazional.

Extinderea competenței judecătorului-sindic la alte cereri și acțiuni incidente nu afectează însă cu nimic exercitarea constituțională a dreptului la apărare, întrucât judecarea acestora se face în conformitate cu regulile generale de procedură stabilite prin Codul de procedură civilă. Nici lipsa celor trei grade de jurisdicție stabilite de Codul de procedură civilă nu constituie o încălcare a principiului constituțional amintit, deoarece triplul grad de jurisdicție nu reprezintă un element esențial al dreptului la apărare. Pe de altă parte, exercitarea căilor de atac împotriva hotărârilor judecătorești se poate face în condițiile legii, în deplin acord cu prevederile constituționale ale art. 129.

Referitor la caracterul executoriu al hotărârilor judecătorului-sindic și existența unui număr limitat de cazuri în care instanța de recurs poate suspenda efectele acestor hotărâri, Guvernul apreciază că aceste măsuri sunt în acord cu scopul legii de a reglementa un cadru procesual care să permită soluționarea cu celeritate a cauzei și evitarea, pe cât posibil, a devalorizării bunurilor din averea debitorului.

Cât privește critica prevederilor art. 97 din Legea nr. 64/1995, republicată (a căror substanță a fost preluată de art. 58¹³ din lege, după modificarea acesteia prin Ordonanța Guvernului nr. 38/2002), Guvernul consideră că aceasta este neîntemeiată, deoarece stabilirea de către judecător a termenului nu înseamnă că toate contestațiile vor fi soluționate la un singur termen de judecată.

Avocatul Poporului consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece legiuitorul a stabilit prin art. 7 din Legea nr. 64/1995, republicată, o procedură derogatorie de la normele procedurale de drept comun, justificată de necesitatea asigurării unei anumite celerități a executării silite a comercianților aflați în imposibilitatea de plată a datoriilor comerciale. Curtea de apel este stabilită de lege ca instanță de recurs pentru hotărârile date de judecătorul-sindic în executarea atribuțiilor sale, prevăzute de art. 10 din aceeași lege, ceea ce nu aduce atingere prevederilor constituționale invocate, întrucât instanța de recurs are posibilitatea examinării cauzei sub toate aspectele.

Notificarea prevăzută de art. 97 din Legea nr. 64/1995, republicată, reprezintă o modalitate procedurală specială prin care creditorilor li se aduce la cunoștință existența și conținutul contestațiilor, iar soluționarea acestora urmează să fie realizată cu respectarea tuturor dispozițiilor din Codul de procedură civilă compatibile cu actul normativ criticat.

De asemenea, textele legale contestate sunt conforme cu prevederile constituționale care oferă legiuitorului deplina

libertate de a stabili competența instanțelor judecătorești și procedura de judecată și nu aduc atingere principiului universalității drepturilor, libertăților și îndatoririlor fundamentale ale cetățenilor, prevăzut de art. 15 alin. (1) din Legea fundamentală.

În sfârșit, conceptul de *proces echitabil* nu implică imperios existența mai multor grade de jurisdicție, a unor căi de atac ale hotărârilor judecătorești și, pe cale de consecință, nici posibilitatea exercitării acestor căi de atac de către toate părțile din proces.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere emise de Guvern și de Avocatul Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională constată că a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, republicată, ale art. 1 alin. (1), art. 2, 3, 12 și 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 7, 10 (așa cum a fost rectificat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 89 din 28 februarie 2000), art. 11 și 97 din Legea nr. 64/1995, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 608 din 13 decembrie 1999, care au următorul conținut:

Art. 7: „(1) Curtea de apel va fi instanța de recurs, pentru hotărârile date de judecătorul-sindic, în baza art. 10.

(2) Recursul va fi judecat în termen de 30 de zile de la înregistrarea dosarului la curtea de apel, citarea părților urmând a fi făcută prin publicitate, în condițiile art. 95 din Codul de procedură civilă.

(3) Prin derogare de la art. 300 alin. 3 și 4 din Codul de procedură civilă, hotărârile judecătorești-sindic, cu excepția celei de respingere a contestației debitorului — făcută în temeiul art. 31 alin. (5) —, nu vor putea fi suspendate de instanța de recurs.“;

Art. 10: „Principalele atribuții ale judecătorești-sindic, în cadrul prezentei legi, sunt:

- a) darea hotărârii de deschidere a procedurii;
- b) judecarea contestației debitorului împotriva cererii introductive a creditorilor pentru începerea procedurii;
- c) desemnarea, prin hotărâre, a administratorului sau a lichidatorului, stabilirea atribuțiilor acestora, controlul asupra activității lor și, dacă este cazul, înlocuirea lor;
- d) judecarea cererilor de a se ridica debitorului dreptul de a-și mai conduce activitatea;
- e) judecarea acțiunilor introduse de administrator sau de lichidator pentru anularea unor transferuri cu caracter patrimonial, anterioare deschiderii procedurii;
- f) judecarea contestațiilor debitorului ori ale creditorilor împotriva măsurilor luate de administrator sau de lichidator;
- g) confirmarea planului de reorganizare sau, după caz, de lichidare, după votarea lui de către creditorii;
- h) hotărârea de a se continua activitatea debitorului, în caz de reorganizare;
- i) soluționarea obiecțiilor la rapoartele semestriale și la cel final ale administratorului sau ale lichidatorului;
- j) darea hotărârii de închidere a procedurii.“;

Art. 11: „Hotărârile judecătorești-sindic sunt definitive și executorii și vor cuprinde, prin derogare de la art. 261 alin. 4 din Codul de procedură civilă, și motivarea. În condițiile legii, ele vor putea fi atacate cu recurs.“;

Art. 97: „Tuturor creditorilor ale căror creanțe vor fi fost contestate de debitor, lichidator sau de un alt creditor li se va comunica, prin notificare, termenul stabilit de judecătorul-sindic pentru ședința în care acesta va soluționa, deodată, printr-o sentință, toate contestațiile. Termenul nu va putea depăși 20 de zile de la emiterea notificării.“

Prin Ordonanța Guvernului nr. 38/2002 pentru modificarea și completarea Legii nr. 64/1995 privind procedura reorganizării judiciare și a falimentului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 95 din 2 februarie 2002, ordonanță care, potrivit art. II, a intrat în vigoare după 180 de zile de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, art. 97 a fost abrogat (art. I pct. 79), iar art. 7, 10 și 11 au fost modificate și completate, având următorul conținut:

Art. 7: „(1) Curtea de apel va fi instanța de recurs, pentru hotărârile date de judecătorul-sindic, în baza art. 10.

(2) Recursul va fi judecat în termen de 30 de zile de la înregistrarea dosarului la curtea de apel.

(3) Prin derogare de la prevederile art. 300 alin. 2 și 3 din Codul de procedură civilă, hotărârile judecătorești-sindic, cu excepția celei de respingere a contestației debitorului — făcută în temeiul art. 31 alin. (5) — și a celei prin care se decide intrarea în faliment — pronunțată în condițiile art. 77 —, nu vor putea fi suspendate de instanța de recurs.“;

Art. 10: „(1) Principalele atribuții ale judecătorești-sindic, în cadrul prezentei legi, sunt:

- a) darea hotărârii de deschidere a procedurii;
- b) judecarea contestației debitorului împotriva cererii introductive a creditorilor pentru începerea procedurii;
- c) desemnarea, prin hotărâre, a administratorului sau a lichidatorului, stabilirea atribuțiilor acestora, controlul asupra activității lor și, dacă este cazul, înlocuirea lor;
- d) judecarea cererilor de a se ridica debitorului dreptul de a-și mai conduce activitatea;
- e) judecarea acțiunilor introduse de administrator sau de lichidator pentru anularea unor transferuri cu caracter patrimonial, anterioare deschiderii procedurii;
- f) judecarea contestațiilor debitorului ori ale creditorilor împotriva măsurilor luate de administrator sau de lichidator;
- g) confirmarea planului de reorganizare sau, după caz, de lichidare, după votarea lui de către creditorii;
- h) hotărârea de a se continua activitatea debitorului, în caz de reorganizare;
- i) soluționarea obiecțiilor la rapoartele trimestriale și la cel final ale administratorului sau ale lichidatorului;
- i¹) autentificarea actelor juridice încheiate de lichidator, pentru a căror validitate este necesară forma autentică;
- j) darea hotărârii de închidere a procedurii.

(2) Dacă examinarea chestiunilor supuse deliberării în ședințele prezidate de judecătorul-sindic nu se poate finaliza într-o singură zi, deliberarea va continua de drept în prima zi lucrătoare următoare fără o nouă înștiințare, procedându-se astfel în continuare până la rezolvarea tuturor chestiunilor.

(3) Procesul-verbal al ședințelor menționate la alin. (2) va fi semnat de judecătorul-sindic și de greșier și va cuprinde în rezumat dezbaterile ținute, votul creditorilor pentru fiecare chestiune și deciziile adoptate.“;

Art. 11: „Hotărârile judecătorești-sindic sunt definitive și executorii. În condițiile legii, ele vor putea fi atacate cu recurs.“

Curtea observă că a fost sesizată, prin încheierea instanței de judecată, cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 7, 10, 11 și 97 din Legea nr. 64/1995, republicată, în forma anterioară modificării și completării prin Ordonanța Guvernului nr. 38/2002. În practica sa jurisdicțională Curtea Constituțională a statuat în mod constant că, atunci când dispoziția legală a fost modificată, excepția de neconstituționalitate poate fi examinată dacă textul, în noua sa redactare, conservă reglementarea inițială. Pe cale de consecință, obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile atacate în forma modificată și completată prin Ordonanța Guvernului nr. 38/2002.

Autorul excepției de neconstituționalitate susține că prin dispozițiile legale criticate sunt încălcate prevederile art. 15 alin. (1), art. 16 alin. (1), art. 21 și 125 din Constituția României, precum și prevederile art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. După republicarea Constituției României, dispozițiile invocate sunt cuprinse în art. 15 alin. (1), art. 16 alin. (1), art. 21 și 126, cu următorul conținut:

Art. 15 alin. (1): „(1) Cetățenii beneficiază de drepturile și de libertățile consacrate prin Constituție și prin alte legi și au obligațiile prevăzute de acestea.”;

Art. 16 alin. (1): „(1) Cetățenii sunt egali în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări.”;

Art. 21: „(1) Orice persoană se poate adresa justiției pentru apărarea drepturilor, a libertăților și a intereselor sale legitime.

(2) Nici o lege nu poate îngreuna exercitarea acestui drept.

(3) Părțile au dreptul la un proces echitabil și la soluționarea cauzelor într-un termen rezonabil.

(4) Jurisdicțiile speciale administrative sunt facultative și gratuite.”;

Art. 126: „(1) Justiția se realizează prin Înalta Curte de Casație și Justiție și prin celelalte instanțe judecătorești stabilite de lege.

(2) Competența instanțelor judecătorești și procedura de judecată sunt prevăzute numai prin lege.

(3) Înalta Curte de Casație și Justiție asigură interpretarea și aplicarea unitară a legii de către celelalte instanțe judecătorești, potrivit competenței sale.

(4) Compunerea Înaltei Curți de Casație și Justiție și regulile de funcționare a acesteia se stabilesc prin lege organică.

(5) Este interzisă înființarea de instanțe extraordinare. Prin lege organică pot fi înființate instanțe specializate în anumite materii, cu posibilitatea participării, după caz, a unor persoane din afara magistraturii.

(6) Controlul judecătoreesc al actelor administrative ale autorităților publice, pe calea contenciosului administrativ, este garantat, cu excepția celor care privesc raporturile cu Parlamentul, precum și a actelor de comandament cu caracter militar. Instanțele de contencios administrativ sunt competente să soluționeze cererile persoanelor vătămate prin ordonanțe sau, după caz, prin dispoziții din ordonanțe declarate neconstituționale.”

Art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale: „1. Orice persoană are dreptul la judecarea în mod echitabil, în mod public și într-un termen rezonabil a cauzei sale, de către o instanță independentă și imparțială, instituită de lege, care va hotărî fie asupra încălcării drepturilor și obligațiilor sale cu caracter civil, fie asupra temeiniciei oricărei acuzații în materie penală îndreptate împotriva sa. Hotărârea trebuie să fie pronunțată în mod public, dar accesul în sala de ședințe poate fi interzis presei și

publicului pe întreaga durată a procesului sau a unei părți a acestuia în interesul moralității, al ordinii publice ori al securității naționale într-o societate democratică, atunci când interesele minorilor sau protecția vieții private a părților la proces o impun, sau în măsura considerată absolut necesară de către instanță atunci când, în împrejurări speciale, publicitatea ar fi de natură să aducă atingere intereselor justiției.

2. Orice persoană acuzată de o infracțiune este prezumată nevinovată până ce vinovăția va fi legal stabilită.

3. Orice acuzat are, în special, dreptul:

a) să fie informat, în termenul cel mai scurt, într-o limbă pe care o înțelege și în mod amănunțit, asupra naturii și cauzei acuzației aduse împotriva sa;

b) să dispună de timpul și de înlesnirile necesare pregătirii apărării sale;

c) să se apere el însuși sau să fie asistat de un apărător ales de el și, dacă nu dispune de mijloacele necesare pentru a plăti un apărător, să poată fi asistat în mod gratuit de un avocat din oficiu, atunci când interesele justiției o cer;

d) să întrebe sau să solicite audierea martorilor acuzații și să obțină citarea și audierea martorilor apărării în aceleași condiții ca și martorii acuzații;

e) să fie asistat în mod gratuit de un interpret, dacă nu înțelege sau nu vorbește limba folosită la audiere.”

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că în sistemul Legii nr. 64/1995 privind procedura reorganizării judiciare și a falimentului este, așa cum se precizează chiar în titlul legii, o procedură judiciară, compusă din reguli specifice materiei reglementate. În raport cu conținutul reglementării nu se poate reține, așa cum fără temei susține autorul excepției de neconstituționalitate, că dispozițiile legale citate împiedică accesul la justiție.

Nu se poate primi, de asemenea, susținerea autorului excepției, în sensul că judecătorul-sindic este o instanță extraordinară. Urmând regulile generale ale procesului judiciar, în care se asigură egalitatea părților și exercitarea de către acestea a dreptului la apărare, judecătorul-sindic constituie o instanță specializată, admisă potrivit art. 126 alin. (5) din Constituție, republicată.

În ceea ce privește numărul căilor de atac existente în cadrul procedurii reglementate prin Legea nr. 64/1995, atribuțiile judecătorului-sindic, caracterul hotărârilor pronunțate de acesta și interdicția stabilită pentru instanța de recurs de a suspenda hotărârile judecătorului-sindic, Curtea reține că toate acestea constituie chestiuni de procedură pe care legiuitorul este liber să le adopte, în conformitate cu dispozițiile art. 126 alin. (2) din Constituție, republicată.

Așadar, dispozițiile art. 7, 10 și 11 din Legea nr. 64/1995, republicată, cu modificările și completările ulterioare, nu încalcă prevederile art. 15 alin. (1), art. 16 alin. (1), art. 21 și 126 din Constituție, republicată, sau principiile stabilite prin art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

În sfârșit, referitor la dispozițiile art. 97 din lege, care reglementau notificarea termenului stabilit de judecătorul-sindic pentru ședința în care vor fi soluționate contestațiile împotriva creanțelor creditorilor, Curtea constată că, anterior sesizării instanței de contencios constituțional, acestea au fost abrogate prin art. I pct. 79 din Ordonanța Guvernului nr. 38/2002. Așa fiind, excepția de neconstituționalitate este inadmisibilă, în conformitate cu prevederile art. 23 alin. (6)

cu referire la alin. (1) al aceluiași articol din Legea nr. 47/1992, republicată, potrivit căruia „Curtea Constituțională decide asupra excepțiilor ridicate în fața instanțelor judecătorești privind neconstituționalitatea unei legi sau ordonanțe ori a unei dispoziții dintr-o lege sau dintr-o ordonanță în vigoare, de care depinde soluționarea cauzei”.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d), art. 147 alin. (4), art. 15 alin. (1), art. 16 alin. (1), art. 21 și 126 din Constituție, republicată, al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 23 alin. (1) și al art. 25 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

1. Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 7, 10 și 11 din Legea nr. 64/1995 privind procedura reorganizării judiciare și a falimentului, republicată, cu modificările și completările ulterioare, excepție ridicată de Societatea Comercială „Plus Trading” — S.R.L. Constanța în Dosarul nr. 1.393/COM/2001 al Tribunalului Constanța — Secția comercială.

2. Respinge ca inadmisibilă excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 97 din Legea nr. 64/1995 privind procedura reorganizării judiciare și a falimentului, republicată, cu modificările și completările ulterioare, excepție ridicată de același autor în același dosar.

Definitivă și obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 20 aprilie 2004.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **NICOLAE POPA**Magistrat-asistent,
Afrodită Laura Tutunaru**ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE
ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE**

MINISTERUL SĂNĂTĂȚII

ORDIN**privind înființarea Compartimentului pentru asistență medicală de urgență
în caz de dezastre și crize**

Având în vedere:

— prevederile art. 8 din Ordonanța Guvernului nr. 47/1994 privind apărarea împotriva dezastrelor, aprobată prin Legea nr. 124/1995, cu modificările și completările ulterioare;

— prevederile art. 7 din Regulamentul de organizare și funcționare a Comisiei centrale pentru asistență medicală de urgență în caz de dezastre și epidemii, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 967/2003;

— Referatul de aprobare nr. OB 5.674/2004,

în temeiul Hotărârii Guvernului nr. 743/2003 privind organizarea și funcționarea Ministerului Sănătății, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul sănătății emite următorul ordin:

Art. 1. — Cu data prezentului ordin, în structura Direcției generale asistență medicală se constituie Compartimentul pentru asistență medicală de urgență în caz de dezastre și crize, care în caz de dezastre devine Secretariatul tehnic permanent al Comisiei centrale pentru asistență medicală de urgență în caz de dezastre și epidemii. În afara dezastrelor și urgențelor, Compartimentul pentru asistență medicală de urgență în caz de dezastre și crize funcționează cu o schemă redusă, prevăzută în anexa nr. 1 care face parte integrantă din prezentul ordin. În timpul dezastrelor se

completează cu funcțiile prevăzute în anexa nr. 1, ale căror atribuții vor fi îndeplinite prin cumul.

Art. 2. — Atribuțiile Compartimentului pentru asistență medicală de urgență în caz de dezastre și crize, precum și diagrama de relații sunt prevăzute în anexele nr. 2 și 3 care fac parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 3. — Direcția generală asistență medicală și Direcția resurse umane, formare profesională, examene și concursuri vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 4. — Prezentul ordin va fi publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul sănătății,
Ovidiu BrînzanBucurești, 19 mai 2004.
Nr. 585.

ORGANIGRAMA

**Compartimentului pentru asistență medicală de urgență în caz de dezastre și crize,
în afara situațiilor de dezastre**Șeful compartimentului:

— directorul general adjunct al Direcției generale asistență medicală.

Membri:

1. consilier cu pregătirea pentru dezastre;
2. consilier cu pregătirea pentru urgențe;
3. consilier cu pregătirea pentru crize;
4. referent.

ORGANIGRAMA

**Secretariatului tehnic permanent al Comisiei centrale
pentru asistență medicală de urgență în caz de dezastre și epidemii**Șeful Secretariatului tehnic permanent:

— directorul general adjunct al Direcției generale asistență medicală.

Membri:

1. consilier cu pregătirea pentru dezastre;
2. consilier cu pregătirea pentru urgențe;
3. consilier cu pregătirea pentru crize;
4. consilier în Direcția generală farmaceutică, inspecția de farmacie și aparatură medicală din Ministerul Sănătății;
5. consilier în Direcția generală sănătate publică și inspecția sanitară de stat din Ministerul Sănătății;
6. consilier în Direcția generală sănătate publică și inspecția sanitară de stat din Ministerul Sănătății;
7. referent.

NOTĂ:

Funcțiile de la pct. 4, 5, 6 și 7 vor fi îndeplinite prin cumul de către angajați desemnați de directorul general al structurii respective, iar în situația aprobării Legii sistemului național de management al crizelor devine nucleul Centrului operativ de criză al Ministerului Sănătății.

ATRIBUȚIILE

Compartimentului pentru asistență medicală de urgență în caz de dezastre și crize

În calitate de nucleu al Secretariatului tehnic permanent al Comisiei centrale pentru asistență medicală de urgență în caz de dezastre și epidemii, Compartimentul pentru asistență medicală de urgență în caz de dezastre și crize îndeplinește următoarele atribuții prevăzute în Hotărârea Guvernului nr. 967/2003:

a) în perioadele dintre ședințe duce la îndeplinire hotărârile Comisiei centrale pentru asistență medicală de urgență în caz de dezastre și epidemii, urmărește realizarea lor și exercită atribuțiile acesteia, făcând propuneri care devin executorii după aprobarea de către președinte, urmând ca la prima ședință să aducă la cunoștință comisiei măsurile aprobate și să le supună analizei și validării de către membrii acesteia;

b) analizează și propune spre avizare Comisiei centrale pentru asistență medicală de urgență în caz de dezastre și epidemii planurile comisiilor județene și a municipiului București de apărare împotriva dezastrelor, pentru aspectele care privesc asistența medicală de urgență;

c) în situații critice din punct de vedere al asistenței medicale de urgență în caz de dezastre și epidemii, propune președintelui sau vicepreședintelui Comisiei centrale pentru asistență medicală de urgență în caz de dezastre și epidemii să solicite Ministerului Apărării Naționale, Ministerului Administrației și Internelor și altor autorități publice centrale intervenția cu forțe și mijloace din dotarea unităților subordonate acestora, pentru salvarea oamenilor, a diferitelor bunuri și pentru limitarea și înlăturarea efectelor negative;

d) colectează și verifică datele și informațiile privind efectele dezastrelor și epidemiilor asupra populației, rețelei medicale și măsurile întreprinse, primite de la comisiile județene și a municipiului București de apărare împotriva dezastrelor sau de la alte surse;

e) informează operativ Comisia guvernamentală de apărare împotriva dezastrelor și întocmește rapoarte de sinteză periodice și anuale privind starea de sănătate a populației afectate de dezastre și epidemii și de refacere a rețelei medicale afectate de dezastre, de modernizare a fluxului informațional, pe care le prezintă președintelui sau vicepreședinților Comisiei centrale pentru asistență medicală de urgență în caz de dezastre și epidemii, urmărește realizarea măsurilor aprobate;

f) întocmește informări privind declanșarea, evoluția fenomenelor negative asupra populației și rețelei medicale, efectele acestora și măsurile luate și le transmite mass-media;

g) urmărește promovarea și elaborarea de către institutele de profil a studiilor și cercetărilor în vederea fundamentării de acte normative care privesc asistența medicală de urgență în caz de dezastre și epidemii;

h) inițiază anual și participă la exercițiile de simulare a producerii de dezastre și epidemii, organizate pe zone de risc și pe județe, pentru verificarea pregătirii și conlucrării formațiilor de intervenție, a funcționării fluxului informațional-decisional, precum și a modului de folosire a mijloacelor și materialelor de intervenție;

i) participă la elaborarea și actualizarea convențiilor internaționale pentru probleme ce privesc apărarea împotriva dezastrelor și epidemiilor, participă la organizarea și desfășurarea acțiunilor și a simulărilor de apărare împotriva dezastrelor și epidemiilor, urmând respectarea convențiilor bilaterale sau multilaterale;

j) verifică periodic secretariatele tehnice permanente ale comisiilor județene și a municipiului București de apărare împotriva dezastrelor asupra cunoașterii atribuțiilor specifice ce le revin și asupra modului de acțiune în caz de dezastre și epidemii;

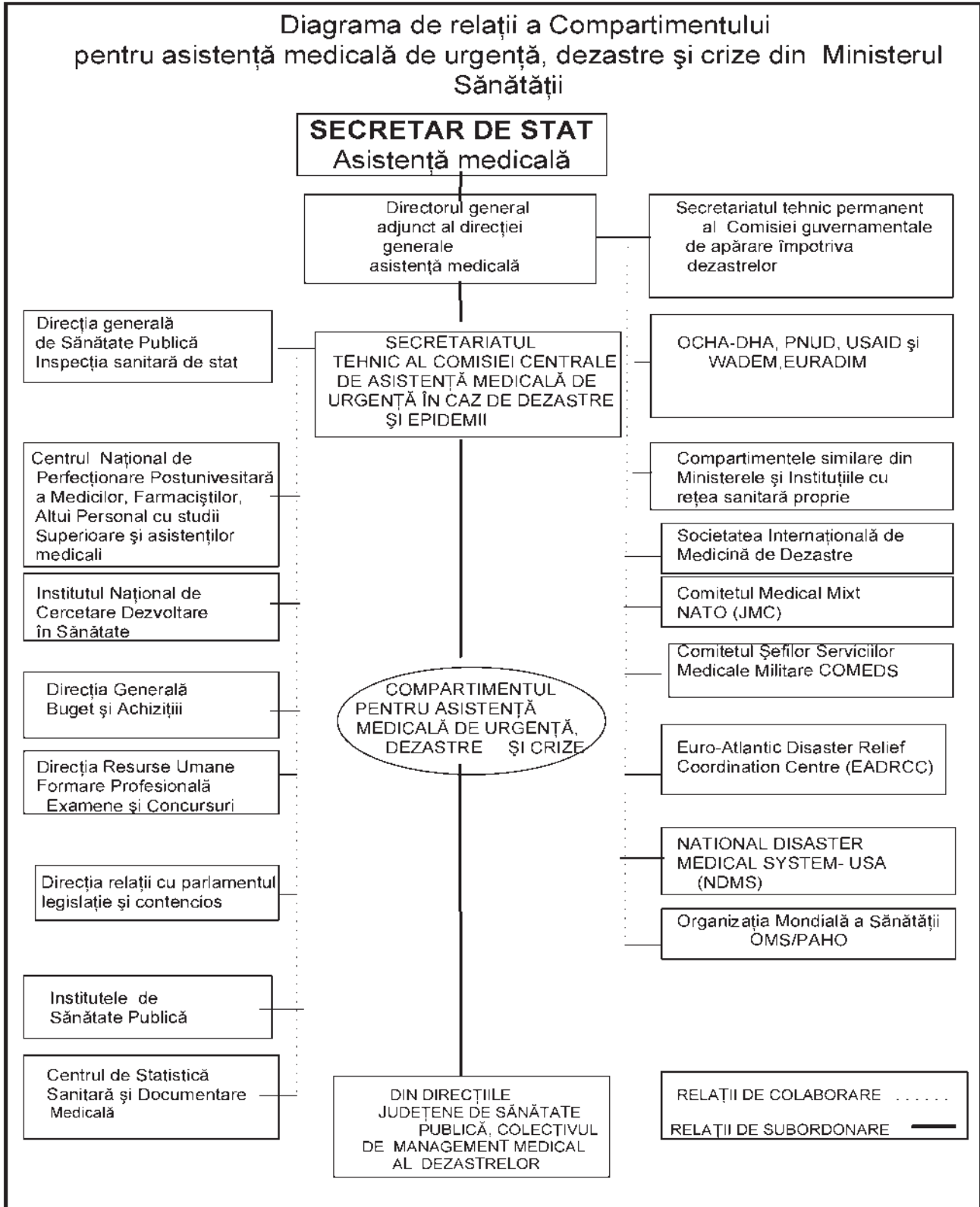
k) participă, în colaborare cu alte ministere, la întocmirea planurilor de intervenție în caz de producere a dezastrelor și epidemiilor și urmărește realizarea măsurilor care se iau în asemenea situații;

l) propune președintelui sau vicepreședintelui Comisiei centrale pentru asistență medicală de urgență în caz de dezastre și epidemii convocarea ședinței ordinare anuale a acesteia și a ședințelor extraordinare ori de câte ori este necesar;

m) întocmește programe și urmărește pregătirea personalului cu atribuții de apărare împotriva dezastrelor și epidemiilor;

n) constată și propune aplicarea, prin persoane anume desemnate, a sancțiunilor prevăzute de Ordonanța Guvernului nr. 47/1994, aprobată prin Legea nr. 124/1995, cu modificările și completările ulterioare, în legătură cu activitatea de asistență medicală de urgență în caz de dezastre și epidemii.

ANEXA Nr. 3*)

*) Anexa nr. 3 este reprodusă în facsimil.

P R E Ț U R I L E
publicațiilor legislative pentru anul 2004
— pe suport tradițional —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Valoarea abonamentului anual	Valoarea abonamentului trimestrial			
		— lei —	Trim. I	Trim. II	Trim. III	Trim. IV
1.	Monitorul Oficial, Partea I, în limba română	9.875.000	2.468.750	2.715.750	2.987.500	3.286.000
2.	Monitorul Oficial, Partea I, în limba română, numere bis*)	1.780.000	—	—	—	—
3.	Monitorul Oficial, Partea I, în limba maghiară	7.900.000	1.975.000	1.975.000	1.975.000	1.975.000
4.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	12.500.000	3.125.000	3.125.000	3.125.000	3.125.000
5.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	2.530.000	632.500	632.500	632.500	632.500
6.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	10.680.000	2.670.000	2.670.000	2.670.000	2.670.000
7.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	9.850.000	2.462.500	2.462.500	2.462.500	2.462.500
8.	Colecția Legislația României	2.500.000	625.000	687.500	756.500	832.500
9.	Colecția de hotărâri ale Guvernului și alte acte normative	4.150.000	1.038.000	1.141.500	1.255.500	1.381.500
10.	Repertoriul actelor normative	625.000	—	—	—	—
11.	Decizii ale Curții Constituționale	470.000	—	—	—	—
12.	Ediții trilingve	2.500.000	—	—	—	—

*) Cu excepția numerelor bis în care se publică acte cu un volum extins și care interesează doar un număr restrâns de utilizatori.

Toate publicațiile Regiei Autonome „Monitorul Oficial“ sunt purtătoare de T.V.A. în cotă de 9%, aceasta fiind inclusă în prețul de abonament.

Pentru siguranța clienților, abonamentele la publicațiile Regiei Autonome „Monitorul Oficial“ se pot efectua prin următorii difuzori:

- ◆ COMPANIA NAȚIONALĂ „POȘTA ROMÂNĂ” — S.A. — prin oficiile sale poștale
- ◆ RODIPET — S.A. — prin toate filialele
- ◆ INTERPRESS SPORT — S.R.L. — București, str. Hristo Botev nr. 6 (telefon/fax: 313.85.07; 313.85.08; 313.85.09)
- ◆ PRESS EXPRES — S.R.L. — Otopeni, str. Flori de Câmp nr. 9 (telefon/fax: 221.05.37; 0745.133.712)
- ◆ M.T. PRESS IMPEX — S.R.L. — București, bd. Basarabia nr. 256 (telefon/fax: 255.48.15; 255.48.16)
- ◆ INFO EUROTRADING — S.A. — București, Splaiul Independenței nr.202A (telefon/fax: 212.73.54)
- ◆ ACTA LEGIS — S.R.L. — București, str. Banul Udrea nr. 10, (telefon/fax: 411.91.79)
- ◆ CURIER PRESS — S.A. — Brașov, str. Traian Grozăvescu nr. 7 (telefon/fax: 0268/47.05.96)
- ◆ MIMPEX — S.R.L. — Hunedoara, str. Ion Creangă nr. 2, bl. 2, ap. 1 (telefon/fax: 0254/71.92.43)
- ◆ CALLIOPE — S.R.L. — Ploiești, str. Candiano Popescu nr. 36 (telefon/fax: 0244/51.40.52, 0244/51.48.01)
- ◆ ASTOR-MED — S.R.L. — Iași, str. Sucidava nr. 2, bl. U2, sc. C, ap. 2 (telefon/fax: 0232/27.91.76, 0232/25.84.27)

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, str. Izvor nr. 2–4, Palatul Parlamentului, sectorul 5, București, cont nr. 2511.1–12.1/ROL Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București și nr. 5069427282 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București (alocat numai persoanelor juridice bugetare).

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1, bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 411.97.54, tel./fax 410.77.36.

Tiparul : Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, tel. 490.65.52, 335.01.11/2178 și 402.21.78, E-mail: marketing@ramo.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro